KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ont., L5G 2A3, Canada.

No. 12, Vol. 26., prosinec–December 1992.

TI DOMA A TI VENKU

To číslo zveřejnila Konfederace politických vězňů Československa: Přibližně 400 000 občanů emigrovalo z Československa v období od roku 1948 do roku 1989. Dodejme k tomu údaji, že naprostá většina těchto lidi se v zemích, kde je přijali, »uchytila«. Poctivou prací, svým umem, dovedností, znalostmi si vydobyla čestné místo ve společnosti. A nebylo to nikdy lehké. Byly tu problémy jazykové, mentální, rodinné. Mnozí věděli, že doma jsou jejich rodinní příslušníci pronásledováni, stojí pod tlakem komunistického režimu. A nejeden z těch, kdo opustil svou vlast, brzy zjistil, že se o něho více či méně zajímá pověstná Státní bezpečnost. Emigrace – a to potvrdí každý lékař, psycholog, sociolog – znamená pro exulanta zhruba o pět až deset roků kratší statistickou délku života. Prostě a stručně: Emigrace zanechala na každém z oněch čtyř set tisíc lidí svou stopu. Nedobrou stopu.

»Sametová« revoluce v listopadu 1989 byla – podle mínění naprosté většiny těch, kdo odešli do zahraničí – předělem v jejich životě. Změnil se jejich »status«. Již nebyli běženci bez vlasti, ale opět se většina z nich cítila jako občané demokratického Československa. Utvrzovala je v tomto názoru prohlášení prezidenta Václava Havla a různých institucí včetně parlamentu a vlády. V prvních týdnech po listopadu se hemžily výzvy k Čechům a Slovákům v zahraničí, aby se vrátili domů, pomáhali budovat nový stát, svými zkušenostmi získanými za léta pobytu v demokratických zemích světa přispěli k rozvoji toho *nového* domova, ve vlasti.

Uplynul nějaký čas a je doba prvního bilancování. Jaký je nyní poměr domova k exilu, k těm zhruba 400 000, kteří museli opustit Československo. A věru – bilance je to neradostná. Bilance, která má hořkou příchuť, vyvolává smutek. Proč? Protože naprostá většina oněch krásných slov zůstala prázdnými slovy, pojmy bez obsahu, sliby, na něž se nedalo stavět.

Tak především: Zatím se – až na výjimky – nikdo z představitelů politického a kulturního exilu všech emigračních vln do Československa nevrátil. Mnozí zájem projevili, ale když šlo např. o to, kde bydlet, zjistilo se, že jsou nepřekonatelné překážky při získání slušného bytu. Že exulant, který se chtěl vrátit, před svým odchodem z vlasti onen slušný byt měl, nikoho nezajímalo. Dokonce při eventuální možnosti byt nebo domek koupit, se pojednou vyrojilo množství jakoby nepřekonatelných byrokratických překážek.

Nebo jiná zkušenost: Při rozhovorech s lidmi na pracovišti, v ústavu, nemocnici či jinde se najednou ukázalo, že většina nemá o »zkušenosti« toho přišlého naproto žádný zájem. Proč? Většinou proto, že se exulant vyslovoval v tom smyslu, že především je třeba tvrdé práce. A – jak nedávno napsal i vlivný západoněmecký deník »Frankfurter Allgemeine Zeitung« – mnoho obyvatel Československa by chtělo žít jako v kapitalismu, ale pracovat socialisticky. A to ovšem, chce-li republika co nejrychleji překonat dědictví komunistické diktatury, nelze.

Ale: Zdá se, že hráz domova proti exilu vytvářejí (možná nechtěně) i někteří představitelé dnešního veřejného života. Tak se např. objevilo mínění, že vlastně nikdo do exilu odcházet nemusel. Kdyby tento názor zastával třeba T. G. Masaryk, kdo ví, zda bychom dnes měli samostatný československý stát. Nebo příklad z nedávné minulosti. Kdyby nebylo exilu, kdo ví, zda by vůbec československá veřejnost věděla v tak rozsáhlé šíři, že existuje hnutí Charta 77, VONS a řada dalších iniciativ, že vychází samizdatová literatura. Díky rozhlasovým stanicím jako Svobodná Evropa, Hlas Ameriky, Deutsche Welle, Deutschlandfunk, BBC a dalších se Češi a Slováci seznamovali s občtavou prací a s pronásledováním těch, jež hájili občanská práva apod. Nikdo nežádá, aby za tuto práci byl chválen, odměňován. Ale tvrdit, že exilu nebylo třeba (a to nemluvím o exilových časopisech a exilových nakladatelstvích), je demagogie a skrývá se za ni zlý úmysl.

Nebo jiná otázka: Hodně se hovoří o uznání tzv. Třetího odboje. Odboje těch, kteří v letech 1948 až 1989 aktivně pracovali proti komunistické totalitě. Jistě, hlavní tíhu nesli oběti komunistické brutality let 1948–1960. Proti tomu, co se stalo tehdy, nelze postavit naprosto nic. Ale zatím se prakticky nikde neozvalo, že mezi účastníky onoho Třetího odboje patří i politický exil. Jeho úlohu nelze jistě přeceňovat (nikdo v exilu to nedělá), ale také ne podceňovat, jak jsme toho někdy svědky doma. I zde by bylo konečně třeba říci jasné slovo.

Nejde však jen o politické problémy. Vztah domova k exilu ovlivňuje i celá řada dalších faktorů. Tak třeba byl nedávno do nemožnosti zvýšen poštovní tarif pro tiskopisy z Československa do zahraničí. Z 18 korun na 128 korun za kilový balíček novin nebo knih. Znám případ, kdy jedna babička posílala svým vnukům do Švýcarska pravidelně české dětské knihy. Nyní si to ze svého důchodu již dovolit nemůže.

Kdo nese vinu za tuto vůči značné části exilu namířené »politiky« poštovních tarifů, není známo. Ale přinejmenším by to měli vědět na předsednictvu federální vlády a sjednat co nejdříve nápravu.

Vše, co se slyší o vztahu exilu a domova, nasvědčuje, že »někdo« v Československu chce kalit vodu – a kalí ji. Vyvolávají se averze, nejistoty, vznikají pomluvy. Komu to vše slouží? Především těm, kteří se bojí, že by exil mohl vnášet nepříjemné otázky týkající se skutečného postupu demokratizace v republice. Demokracie má totiž pouze jediné pravidlo hry. A nikdo si ho nemůže přizpůsobovat podle svých potřeb. Pokus o izolaci exilu může mít sice dočasný úspěch – ale jisté je, že poškozen tím nebude exil, ale československá demokracie.

"VSL". RUDOLF STRÖBINGER

První slovenskou známku po 53 letech vytiskla 19. listopadu Poštovní tiskárna cenin v Praze. Zajímavá je tím, že je na ní uvedena hodnota 8, ale bez udání měny.

CANADA

PRIME MINISTER · PREMIER MINISTRE

Mila and our children join me in extending our warmest wishes to each of you for a joyful and festive holiday season.

This time of year offers Canadians an opportunity to gather with friends and family to celebrate the good will and promise that the season holds and to reflect on the blessings we share.

It is my hope that, as Canadians gather to rejoice in this festive spirit, we will pause to consider our many accomplishments together and our vast potential as a nation immeasurably enriched by the diversity of its people.

My family and I wish you and yours a memorable and happy celebration, as well as good fortune in the coming year.

Mila et les enfants se joignent à moi pour vous souhaiter de très heureuses fetes.

Cette période de l'année offre aux Canadiens et Canadiennes l'occasion de se réjouir entre parents et amis du climat d'espoir et de bonne volonté qui regne en cette saison. Elle nous permet aussi de penser aux bienfaits dont nous sommes comblés.

En ce temps de joyeuses retrouvailles, je formule le voeu que nous nous arrêtions un instant pour réfléchir à nos nombreuses réalisations communes et aux immenses possibilités de notre pays, formidablement enrichi par la diversité de sa population.

Nous vous souhaitons à tous, ainsi qu'à vos familles, des fêtes mémorables et une année marquée par la chance et le succès.

OTTAWA
1992

Krásná rodina našeho ministerského předsedy.. Rt.Hon.Brian Mulroney má zdravý smysl pro humor:při jedné nedávné schůzi se pochlubil,že mu jeho 10-ti-letý syn řekl:"Tatínku,proč Tě lidi nemají rádi? Vždyt jsi nic neudělal!"

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH, SLOVAK AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří, jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří, letecky ...	*$ 34:00*

Do staré vlasti: Dobrov. předplatné v korunách lze zaslat na: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

Kus krajanské historie v Torontě: Koncem třicátých let se činnost našich krajanů soustředila v č.423 Queen St.West. Byl to Church of All Nations a duchovním správcem tam byl od r.1928 Rev.James MacKay. Naši krajané tam měli českou a slovenskou školu, ale hlavně se sokolovalo. V roce 1939 tam fungovalo vzorné sokolské družstvo mladých mužů a žen, které vedl Rudolf Kočí; je vidět v pozadí. Nebylo to lehké, ale zjistili jsme jména všech jednotlivců. Stojící zleva: Em.Michálek, Gustav Přístupa ml., Julius Petrinec, Chas.Manas, Louis Michálek, Stan Lesčak, Louis Sekyrka, Rudy Buštík, Chas.Růže, Victor Pavlík a Miro Přístupa. Dívky zleva: Teresa Šajdík, Pauline Kulick, Emily Sekyrka, Pauline Šajdík, Frances Karlík, Elis.Eštok, Emily Míček, Marta Sihotský, Lída Přístupa a Lilly Pavlík. /Do české školy v Church of All Nations chodil i syn Rev.MacKay-e; stal se později plk.zdravotní služby kanadské armády a pobočníkem ontarijského guvernéra. Když svému představenému představoval při recepcích naše krajany, vždy jména vyslovoval bez obtíží../

Ze života krajanů

Ze záhadného muže na str.2 min.čísla se vyklubal poúnorový exulant Jiří /George/ Mičan, narozený v Hudlicích u Berouna 15.4.29.. Do střední školy chodil v Berouně a chemii studoval v Praze. Proklouzl na západ v r. 1950 a z Valky v r.1952 jako lesní dělník emigroval do Kanady. Pracoval 8 let pro Polysar v Sarnii jako chemik. Stále pracuje na plný úvazek v textilním oboru. --"Guvernantky" v pohybu: Petra Boháčová /z Ostravy/ se přesunula z Markhamu do Toronta. --Láďa Nykl'íček, který žil v Montreálu, pracuje nyní jako mgr."Besedy" v Plzni.--Novým českým velvyslancem v Kanadě byl jmenován od února 93 Stanislav Chýlek z Hradce. Z č.50 Rideau Terrace bude velvyslanectví Slovenské republiky. Česká ambasáda bude jinde.--Loskotovi /z Pardubic/ žijí v Calgary, Alta.a jsou tam spokojeni.--Anuš Benešová je v Pardubicích a pomáhá A.Součkovi při vrácení hotelu Palace.--V Kanadě narozená Kateřina Tichá, 18, bude lyžovat za ČR ve všech letošních mez.střetnutích.--Hrabalovi pocházejí z Popovic u Uh.Hradiště. Zubní lékař dr.Jiří Začal se narodil v Lidéřovicích u Hodonína.--Dr.Běta Bouček z Cameron, Ont. připojil k ván.gratulaci krásnou pohlednici buku, bukových listů a plodů, všecko v barvách.--Mary Žáková je vedoucí CIC settlement ve Vancouveru.--"Svět a domov" přinesl foto žurnalistky Emy Jarošové z Toronta.--Hokejista M.Šťastný vydal prohlášení, že "Světový Kongres Slováků nezaniknol".--V.J.Vostřez uvítal zprávu, že v Brně bude založena Mendelova kat. univerzita.--V Ostravě došlo k aféře v souvislosti se stážemi na kan.Camosun College. Propuštěni byli 2 profesoři Vys.školy báňské.--Brušperk a okolí navštívil kan.expert na turistiku Bob Dowling z Edmontonu.--Na Slovensku se šíří názory v Kanadě žijícího historika L. Uhríka. /Kde působí?/

Všechno podražilo, musíme začít šetřit od mýdla. Myju si nohy a zároveň si peru ponožky.

O známém krajanském zubním lékaři Jiřím Mrázovi se může říci, že miloval kanadskou přírodu a zvláště severní Ontario. Náš obrázek jej zachycuje na jezeru Nipissing v září 1991. Pocházel z Bechyně u Tábora, kde se narodil v r.1924. Jeho náhlá smrt dne 27.listopadu t.r. byla překvapením a šokem pro jeho rodinu a pro četné přátele. Řady poúnorových exulantů řídnou.. Mezi pozůstalými je manželka Slávka, jakož i děti George Jr., Yvonne a Monika, vnoučata Erika, Andrea a Erik. Také rodiny bratří Josef a Roman.-- George Jiří Mráz, D.D.S., MUDr. měl zajímavý život: mládí prožil v Bratislavě a v Brně. Střední školu dokončil v Praze. Za války byl totálně nasazen v uhelných dolech na Kladně. Po válce začal studovat medicínu v Praze, ale v r.1949 odešel do zahraničí. Prošel několika uprchlickými lágry a z Ludwigsburku emigroval do Dánska. Tam se oženil s dr.Johanne Bentzon a oba v roce 1951 emigrují do Kanady. Usadili se v Torontu, kde Jiří pracoval manuelně a při tom studoval obor zubního lékařství na U of T. V r.1979 ovdověl a v r.1982 se oženil se Slávkou, Češkou z Prahy. V září loňského roku dostal z KU diplom MUDr. Budiž mu kanadská země lehkou!

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad $30,000

Všechny vklady jsou pojištěné u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno: pond., čtvrtek a pátek 10-7; úterý a středa 10-5; sobota 10-2.

Příjemné svátky vánoční, štěstí, úspěch a hlavně zdraví v Novém roce 1993

JEDNOU VĚTOU

Torontský Symf.orchestr bude hrát Morawetzowu skladbu "Memorial to Martin Luther King" v Roy Thompson Hall 3x: 13., 14. a 15.ledna 93. Na programu budou i jiná díla. Sólo bude mít Yo-Yo-Ma.--Lenka Nováková se přesunula od rodiny v Pickeringu do Etobicoke. --"A Group of Czechoslovak Refugees in Canada" /nikdo zatím neví,kdo v této skupině byl/ publikovala v r.1944 úhlednou knížku "Czechoslovakia before and after Munich" z pera L.Nováka,což asi bude pseudonym. Publikace má 120 stran s několika fotografiemi a sloužila zřejmě pro informaci kanadské veřejnosti.--"Toronto Sun" měl 20. 12. zajímavý článek Erika Margolise o naší staré vlasti:"Europe´s Velvet Divorce". Domnívá se,že se brzy vžijí názvy Czech Republic a Slovak Republic . Má ale dojem,že si hodně Kanaďanů budou plést Slovensko se Slovinskem.--Z Beskyd se pěknou pohlednicí ozval dr. Josef Čermák. Pracoval tam na videu o kanadských krajanech.--Na 3.11. připadly nedožité 80.narozeniny známého montreálského kulturního pracovníka dr.Miloše Vítka. -- Na 20.října připadly nedožité 90.narozeniny exulanta Otakara Štýrského z Dašic u Pardubic.--Došel nám oficielní kan."Immigration Plan for 1991-1995". Kanada přijme ročně 250.000 přistěhovalců.--Inž.O.Havelka nám do archívu věnoval zajímavou knížku,vydanou v r.1954: "Slováci a koncepce československá"z pera Vojtěcha Vojíře. Má 78 stran.--Na konci roku 1992 se odebere do novinářského důchodu komentátor torontského "Sun-u" a býv.kanonýr v naší armádě v Anglii, Lubor Zink. Vymluvil se na zdraví,ale bude čtenářům chybět.--Příteli Vlasákovi zrušili Box a nová adresa je:M.J.Vlasák,13215 - 65A Ave.,Surrey,BC V3W 7Y3.--V Torontě zemřel Sokol Karel Pavel,80,jeden z poúnorových exulantů. Projel Železnou oponou jako strojvůdce s celým vlakem.--Jan Hošpeš,pův.z Litomyšle,začal v Kanadě jako čišník a vybudoval kvetoucí obchod s umělými květinami. Nyní si v Hradci otevřel /po vzoru obchodů v Calgary a v Edmontonu/ dovoz umělých květin /z Číny/ pod firmou HIMPEX.--Když Otec Jaroslav Janda odcházel z Dačic do exilu, šli s ním také manželé Štěpánkovi s dcerou Evou. Pan Štěpánek byl v celém kraji znám jako advokát-lidumil. Paní Anna Talpová,roz.Šebestová, 588 56 Telč II/229, by ráda věděla, zda Štěpánkovi stále žijí a hlavně kde v Kanadě je jejich dcera Eva.--Jak se dostal estonský vánoční symbol na letošní kanadské vánoční známky? Estonský Mikuláš nazývaný Jõuluvana má v Ottawě zřejmě vlivné přátele..--Denní tisk přinesl zprávu,že poblíž Moskvy žije býv.NKVD vyšetřovatel Kopelanskij,který vyslýchal Wallenberga v Moskvě v r.1946. Vyhýbá se však publicitě.-- Tradiční vánoční oběd montreálských seniorů byl 5.prosince.V pozadí byli opět Pavelkovi. --Jiří Kotas podal v Praze žalobu na vydavatele "Českého Deníku" pro článek "Důchodce Kotas"od Dušana Šrámka. Předmětem žaloby je i věta "kde peníze skončily,ví jen Bůh a Kotas". "Reflex" k tomu dodal,že z dobře informovaných křesťanských zdrojů se zjistilo,že žalobu podá i sám Pán Bůh.--Božka Špačková, roz.Dvořáková, známá básnířka, dala skautkám v Litovli mezinárodní vlajku skautek. Jinak poslala dopis redakci listu,který otiskl hanlivý článek o dr.V.Chalupovi.--Inž.Peter V. Čatloš poslal z Kanady dopis redakci švýcarského "Zpravodaje"ve věci rozpadu ČSFR.--Míša Němcová se po jednoletém pobytu v kan.rodině vrátila do rodné Třebíče.--Otec Janíček v Montreálu měl zas potíže s trombózou v noze. Jinak byl v Montreálu zmatek kol pozvánek na poslední vzpomínku na 28.X.,nakonec to odnesla kanadská pošta.--Paní Vesna ze CBC v Montreálu navštívila Prahu a N.Matouškovou,předsedkyni pražské pobočky Klubu přátel Kanady a RCI.--Zemřel P.Krejcar,74.--Pianista Boris Krajný bude 18.4. hrát v krásné Appleby College v Oakville. --Jindra Reichlová kondolovala předčasně p.Tomanovi ve Viktorii,BC.--Jiří/"Duke"/ Parish žije ve Scarboro. --Lojza Fogl si odpočinul v Palm B. na Floridě.--V Markhamu,Ont.zemřel slov.krajan a kan.politik Tony Roman. --"Čtení z prérie"má adresu:Jiří Valtr,13136-135th St.,Edmonton,Alta.T5L 1Y5.Tel. /403/447-9927. Zajímavé čtení.--V květnu 93 budou v Torontě hrát Hašlerovu operetu "Pcodskalák".--J. Motyka řídil v říjnu ve Skyline Airport hotelu Mistrovství světa barmanů. /Z Ostravy přijel Karel Mayer./--Václav Vostřez oslavil "70".

Otevřeno denně od 11ti hod.dop.

Když se na str.2. podíváte na snímek sokolských dorostenců a dorostenek v Torontě těsně před válkou, třetí dívka zleva je Emily Sekyrková. Byla štíhlá a v té době ještě nebyla v Torontě jaksi "doma" protože sem přišla v r.1937 se svými rodiči z Lethbridge, Alta. Náš obrázek ji zachycuje o letošních vánocích v Bramptonu,Ont. Bude jí brzy 70 let a jmenuje se nyní Emily Boukalová. Má snad největší archív dokumentů o činnosti torontské odbočky Čs. národního sdružení,jakož i Sokola, během 2.světové války. /Její rodina se do Kanady přistěhovala z Dolního Jiřetína u Mostu,kde její otec Ludvík Sekyrka byl známým sokolským borcem./

IN MEMORIAM

Milovníky čs.motocyklového sportu zarmoutí zpráva,že ve Vancouveru,BC .zemřela ve věku 78 let známá postava plochých drah, Franta Juhan. Jeho nejlepší kamarádi Rosák,Vitvar a Lucák už také nejsou mezi námi. Juhan byl miláčkem Pardubic a to nejen v době,kdy vyhrál Zlatou přilbu. Byl také chloubou továrny JAWA. Přes zdravotní potíže se podíval po změně poměrů do Prahy a účastnil se slavnostní večeře,kterou továrna JAWA na jeho počest uspořádala. Narodil se v r.1914 v Praze a byl vychován v pensionátě řádových bratrů. Ve 14ti letech odjel na zkušenou do Francie. V Marseille se sešel s L.Neradem,který byl šoférem u cirkusu. Na jeho naléhání jezdil u tohoto podniku pod pseudonymem Jack Simpson v globu a v sudě. To mu ještě nebylo 15 let! Po roce se vrátil a jel několik závodů jako spolujezdec Vychodila a Menšíka. V r.1932 jel závod v Lounech a vyhrál. Účastnil se přibližně stovky závodů doma i v cizině;většinu vyhrál. Byl také amatérským boxerem.

"UŽ JSME SNÍŽILI DOTACE, ZVÝŠILI CENY, SNÍŽILI ŽIVOTNÍ ÚROVEŇ, ZVÝŠILI SI PLATY, SNÍŽILI MORÁLKU, ZVÝŠILI SVÁ KONTA, ... JÁ NEVÍM, CO TI HORNÍCI PO NÁS JEŠTĚ CHTĚJÍ..."

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

O LETCÍCH

Do let.archívu nám dochází pořád nový materiál,takže s místem v "KL" jsme stále "na štíru".. Např.máme pěknou fotografii angl.manželky lidického J.Horáka a jeho syna /navštívili Lidice letos po prvé/,Jaromír Petříček nám zapůjčil foto Josefa /"Jeff"/ Bednáře a Valoušek ze Šternberka poslal 10 dokumentárních fotografií od 311.Sq.--Pavel Svoboda je v nemocnici v Londýně a z nemocnice v Salisbury se do svého staroměldeneckého bytu vrátil Adolf Vrána;na prahu ho uvítala jeho věrná družka,kočka "Jiná".--Jar.Vobořil si zavzpomínal na výcvik jako let.akademik v H.Brodě,v Pardubicích, v Hradci /vyřazení bylo 6.6.48/ a ve Val.Meziříčí. Byl zatčen 18.3.49 a souzen za "neoznámení trestného činu";po propuštění z vězení musel jít do TNP.Žije v Pardubicích.--Peřinovi /František a Anička/ se z Las Vegas,NV budou na jaře stěhovat do Prahy.--"Květy" přinesly článek "Plk.Volka:Tři roky na nebi",z pera Jar.Těšínského, Luboš Volka žije se svou paní v Lindenhurst,NY.--Eda Hrabák má potíže se zdravím a uvítá pozdravy od přátel.Adresa:E.Hrabák,7 Haselmere Rd.,Windsor,SL45 EJ,Anglie. Eda byl boxerem, v r.39 se ve Francii přihlásil do čs.vojska. V Anglii ztratil pravé oko.Po válce doma učil tělovýchovu,ale po 48 musel znovu odejít do zahraničí.--Ppłk.Jar.Kořen zdraví přátele ze Selkirk,Ont.--"Příbramsko" přineslo seriál o záp.letcích vězněných v 50.letech na Bytízu; seriál má název"Hrdinové odboje za ostnatým drátem".S pocitem smutku se čte článek V.Jiříka "Ikarova smrt",který vyšel v "LN".Pojednává o věznění Josefa Brykse.Zemřel ve vězení v r. 1957 za podivných okolností.--Brno navštívil čs.let.rekordman Frant. Novák. Žije na sev.Moravě.--TV časopis propagoval Sitenského foto výstavu v Praze.Je otevřena v Muzeu hl.města Prahy do 24.2.93. Jděte tam!--V ed.plánu "Našeho Vojska"vyjde v r.93 mj.:Rajlich-Sehnal:"Stíhači nad Kanálem",Manuel van Eyck:"Zemřeli jsme pro Anglii". TV F1 vysílala besedu s letci Valouškem,Balejkou,Bednaříkem a Z.Škarvadou.--Zdena Friedlová z Písku děkuje všem za kondolence.--Gen.let.Vláda Nedvěd zdraví přátele z Austrálie;adresa:27 Sutherland St.,Buderim,Qld. 4556.Austrálie.--Jar.Bala /San Diego,CA/ byl povýšen na plk.let.v.v. --L.Chmelík z Holešova přeje všem pěkné svátky.--J.Kramenič píše seriál o záp.letcích do listu "Trs" ve Vys.Mýtě.--Vyšel "Bulletin LHS" č.23 a 24.Předsedou Let.historické společnosti je Pavel Sviták. Čestným členem se stal W/C Richard Foster,RAF.--E.D.Beneš,Box 72,436 01 Litvínov,nám sdělil,že 28.X.byla v Litvínově odhalena pam.deska letci Rudolfu Scholzovi,na jeho rodném domě."Noviny Litvínovska"měly článek o návštěvě gen.V.Bergmana z Anglie a životopisy např.V.Waidlicha,A.Martinovského,K.Marka,Aloise Mžourka a A.Schillera.--V.Bergman je z Damoušic.--Sestavuje se životopis Frant.Duška /311,WOP/z Hostomic. Kdo ho znal?--V Háji u Duchcova žije mjr.Josef Singer, v Žatci plk.Valentin Novák.--Na schůzku Severoč.let.archívu v září v Litvínově přišel Alois Martinovský,311,jakož i dlouholetý sběratel let.materiálů Josef Hirschkorn z Teplic.--31.3.bude v Praze formálně ustaven"Svaz letců České Republiky" Za kan. odbočku byl delegován Milan Frýbort.--Ml.historik P.Vančata /Strašnická 14,102 00 Praha 10/ nás upozornil,že na fotografii otištěné v "KL" 17.7.89 není K.Drbovec,ale Karel Drbohlav.--Přerovský let.pluk dostal 9.12.čestný název"1. let.školní pluk gen.Karla Janouška". Čs.letectvo zastupoval gen.Karel Hrubý.Za veterány promluvil plk.L.Snídal a plk.F.Konopický.--K 75.výročí vzniku čs.letectva bude v Přerově odhalen pomník 12ti letcům, kteří z okresu Přerov padli za 2.války.--Zbylí "Fajtlovci:Valoušek,Chábera,Vendl a Hlučka.--O výcviku našich letců na Bahamách pojednává kniha z pera J.Pajera"Ve stínu slávy";vyšla ve "Světě křídel" v Chebu.--Byly zrušené let.útvary v Č.Budějovicích a v H. Králové!--V Peru žije J.Lysáček /Slovák/ a Jan Novák/Čech/; za války sloužili u 311. První říká: "Jendo,to rozdělení,to je blbost!"--Metoději Šebelovi byla v Bílovicích nad Svitavou odhalena 5.9.92 pamětní deska. Zahynul 18.11.43 nad Biskají.--Přítel z Brazilie nám poslal článek gen.Ambruše,psaný v r.43:"Štefánik volá k jednotě". Jak by asi dnes Štefánikovi bylo?--Gen.Vic Bergman zdraví přátele;adresa:46 Scalby Rd.,Burniston, Scarborough,N.Yorkshire,YO13 OHN,Anglie.--Totéž Vít Angetter,který má adresu:4933 Antelope Dr.,Prescott,AZ 86301-5751,USA.--Joe Bílek hlásil,že letci byli pobouřeni nedávným dopisem gen.Krzáka,který jednotlivé záp.letce žádal o fin.příspěvek na pomník padlým čs.parašutistům,protože se parašutisté zasloužili o povýšení letců!Letci namítají,že pokud se někdo o nedávná povýšení "zasloužil", pak to bylo těch 600 letců,co za války padli..

V Olomouci žije Mečislav Kozák,záp.letec. Jeho nejlepší přátelé za války byli:Jelínek a Roubík. Kozák byl vždy "veselá kopa", ale v r.1950 mu do smíchu nebylo,když se z Erdingu /Dakotu pilotoval Světlík/ vrátil ke svým třem dětem a k těhotné manželce do "kom.ráje". Nikdy pak už nelétal a byl šikanován na každém kroku.

Let.historik Václav Vodička /Stejskalova 15, 615 00 Brno/ postavil tuto přesnou kopii letounu Hurricane I-L1555,který se v r.1938 proslavil rekordním letem mezi Edinborough a Londýnem. Tento létající model má rozpětí dva metry. Po startu model zatáhne podvozek a zavře kabinu;před přistáním podvozek jde dolů a klapky také./Foto od S/L Liškutína./

V Olomouci-Holicích je pohřben záp.letec Bohumil Netopil /29.4.1916-6.3.1989/, kterému se v německém zajetí podařilo oklamat své strážce:vydával se za angl.letce Bernata: Snímek zachycuje jeho syna.

Nová generace francouzských letců našeho původu! Luboš Šrámek jako aspirant francouzského letectva v parádní uniformě u letadla C-160 Transall perutě 3/61 Poitou. Luboš rukoval k letectvu v říjnu 1991,prošel výcvikem v Cognacu a v Evreux a byl přidělen k dopravní peruti v Orléans. Odtamtud šel k peruti 3/61 Poitou,kde mj.dělal briefingy posádkám,přednášel o čs.letectvu a účastnil se několika větších let.cvičení,včetně letu do Záhřebu,odkud se vrátili s dvěma rakvemi zabitých fr. vojáků. Vrcholným zážitkem byla návštěva Prahy s letadlem C-130 Hercules. Luboš odešel do Francie v letech 68-69.

Kopec Tesák u Bystřice p.Hostýnem,nejspíš v r.1990: zleva -Jaroš, Stehlík, Valoušek, Fajtl, majitelka penzionu,historik Klímek,Úruba,Ota Hrubý a Pavel Kocfelda. Většina těchto hrdinů byla v 50.letech zločinným komunistickým režimem uvězněna na Mírově,kde v té době vládl sadista Oldřich Kohlíček.

O VOJÁCÍCH

Podle Fr.Doležala /Ludlow,Anglie/ byl mj. Cyril Novák v r.43 zástupcem velitele 2. výcv.tankového praporu./Poslali jsme mu adresu dcery C.Nováka v Anglii./ Má dotaz:Co se stalo s býv.tankistou Rajmundem Fnoučkem?A poslal nám dojemnou svou báseň "Moje země".--Dr.J.Velfl,ředitel příbr. muzea spolupracuje s prof.St.Auským na problematice vydání vlasovců am.mjr.Abramsem sovětské NKVD jednotce v okolí Lnářů a Blatné.--Z Padochova se ozvala novopečená Magistra Pedagogiky,Irena Černá /adresa:Padochov 27, 664 12 Oslavany/; její otec se jmenoval Rostislav Černý /18.3.1920-30.10.1984/,který byl 15.4.45 těžce zraněn u Dunkirku /ztratil oko/. Irena žádá,aby se jí přihlásili jeho váleční kamarádi.--Kopii vzpomínek Mir.Kernera na ústupové boje našich ve Francii v r.1940,jsme poslali plk.J.Svatoňovi,který píše studii na toto téma. /M. Kerner byl proviantním důstojníkem 2.p.p.,kterému velel plk.Jan Satorie./--Z Calgary,Alta. se ozval záp.voják Ernest Lauer,rodák z Hodice u Telče. Žil 25 let v Peru. Poznal v min.čísle "KL" Hynka Zmítka. --Statečnost členů "Obrany národa" za Němců v oblasti Uh.Hradiště zachycuje knížka L.Buriána "A kdybych prošel celý svět,vás už nepotkám",125 stran. Lze objednat za $6 přes "KL".--Místní odbočka SBS měla výroční schůzi; z Trenčína,SR, přijeli M.Krošlák a J.Valiska.--Václav Holub nám připomněl,že mu stále chybí jeho dlouholetý přítel,poslanec dr.Vilém Bernard /5.5.1912-22.5.1992/. Během 2.války pracoval v těžkých podmínkách v Moskvě.--V Benešově žije gen.v.v.Staněk. Nedávno ho navštívil Karel Skála /vl.voják v Itálii-Dunkirk/,dříve:Pfeffer.--Dr.M.Vostatek,Bělehradská 271,530 03 Pardubice, by rád dostal vzpomínky pamětníků čs.polní pošty ve Francii a v Anglii.--Kdy zemřel arm.gen.Šnejdárek?--Z Moldavi nad Bodvou u Košic se ozval V.Špicar. Sdělil,že zakladatelem čs.polní pošty v Anglii byl kpt.Oldřich Večerek;zemřel před několika lety v Brně.--Během "Poppy Day" se na Olšanech v angl.oddělení sešla větší skupinu našich veteránů,po boku angl.attaché W/C Fostera.--Autorem pochodu "Směr Praha" byl prof.hudebník Ervín Trautman-Toman,který po 48.roce odešel na západ a jeho stopa zcela zmizela. Kdo o něm ví?--Památka padlých hrdinů odboje,a specificky Msgr.Metoděje Kubáně a parašutisty J.Bierského,byla uctěna mší v kostelíku v Borové u Frýdku 16.10. Mši sloužili zahr.vojáci-preláti Krejčí a Bernáček./Msgr.Kubáň byl umučen v Dachau,Bierský přišel o život na Smrku 19.10.44./--Ing.J.Dohnal,předseda čs.legionářů v Melbourne,zdraví touto cestou své přátele.--V. Bechyňová nám z Mar.Lázní zapůjčila 15 vzácných fotografií z archívu svého manžela Zdeňka. Postupně je přinesem. -- JUDr.Hanuš Pressburger /Edinborough/ znal dobře nedávno zesnulého Josefa Pospíšila. Hanuš pořád miluje bridge. --"Šel jsem bojovat za jednotný stát a zůstanu mu věrný"napsal gen.mj.v.v.Anton Petrák /Bratislava/.--Z Kladna se ozval Láďa Blahník. Z Anglie George Carson-Kysela. --Chas.Wolfe z Hamiltonu,Ont.nám sdělil,že na jaře zemřela jeho manželka,pův.z Marseille. Vyslovujeme mu naši upřímnou soustrast.--F.Vaníček si v Jičíně otevřel restauraci,kde se prodává znamenitý "Kozel" z V.Popovic.--Dp.Jiří Krejčí nám slíbil výstřižek o Eduardu Zbrojovi. --"Reflex"přinesl studii o L.Svobodovi z pera Zd.Vališe. Došel k závěru,že byl "více pro-sovětským vojákem,než komunistou". Objasnil také některé slabiny jeho charakteru. Texaský "Hospodář" přinesl zajímavý článek "Pokus o zhodnocení poměrů ve staré vlasti"z pera P.Raichla;za 6 měsíců doma byl pisatel 40x okraden!--MUDr.J.Prager zajel za plk.J.Svatoněm do Žďáru n.S.--Bude sjezd hranického gymnazia a z Kanady přijede Vlad.Pavezka.--Z Prahy se ozval dr.C.Sládek.--Plk.Svatoň hledá Karla Lazeckého,ať je kdekoliv. Pište do red."Kanadských Listů"..

P.Raichl /z Oregonu/ si nedávno se zájmem prohlédl expozice Okr.Muzea v Příbrami a bohatý fotoarchív z 2.svět.války. Obdivoval množství materiálu o svém válečném kamarádovi Josefu Khollovi,na obrázku. Byl to příbramský rodák,který v hodnosti škpt. velel na vých.frontě 1.pěšímu praporu 1.čs.brigády. Před tím sloužil na Středním východě,kde velel 7.rotě. Padl v bojích u dukelský průsmyk 22.října 1944. Ředitel muzea v Příbrami dokončil nedávno rukopis o gen.v.v. Khollovi se 150ti fotografiemi a poslal jej do soutěže historických prací vyhlášené ÚV SBS v Praze.

Ve chvílích, když v květnu 1945 z Prahy odešli němečtí okupanti, byl u Staroměstské radnice symbolicky obnoven Hrob neznámého vojína. Stály u něho 24 hodin denně dvě stráže v uniformách pražských povstalců. Na zdi je nápis "Zde stál Hrob neznámého vojína"a na desce byl nápis "českým hrdinům". Proč nebyl tento Hrob permanentně obnoven?Proč se pokládaly věnce na počest padlých u koně sv.Václava nebo proč by se mělo chodit k novému pomníku někam do parku v Dejvicích? Do rukou gen.Krzáka se ve dvou etapách /viz jeho dopis z 20.11.92/ sešlo-hlavně od žijících záp.parašutistů-15 tisíc am.dolarů a 50 tisíc korun. Že se nebude stavět pomník "50ti padlým čs.parašutistům a jejich spolupracovníkům" to prohlásil gen.Krzák svým válečným kamarádům během oběda 18.6.92,protože vládní místa odmítla vyplatit slíbenou podporu tří milionů korun a dodal,že se asi budou muset peníze vracet. Dotazem u několika dárců red.t.l. zjistil,že si nepřejí,aby se jim peníze vracely /spíš jsou ochotni darovat víc/ za předpokladu,že se stanou 3 věci:u zatáčky v Holešovicích bude umístěna deska s nápisem,že v tom místě došlo k atentátu na Heydricha a datum /desku za mírný peníz udělá Mistr Roman Skalický z Brna/,že deska se jmény padlých čs.parašutistů bude v hale Ústředního vojenského muzea čs.armády na Žižkově /vedle desky padlých letců a vedle plánované desky padlým vojákům/a že za zbytek bude obnoven u Staroměstské radnice symbolický Hrob neznámého vojína. Pokud souhlasíte,pište na:Gen.R.Krzák, Na Skupici 602/III.,290 01 Poděbrady.

Setkání s Dunkerque

Každý, kdo ho znal, mu říkal Žužu. A nikdo nevěděl proč. Když odešel do penze, setkávali jsme se z počátku — dříve než onemocněl — častěji. Sedávali jsme nad šálkem kávy nebo skleničkou vína a Žužu vzpomínal. Na svůj útěk z protektorátu do Polska. Na plavbu do Anglie, na měsíce služby v československé armádě na Západě. I na poslední týdny války, které prožíval s Československou obrněnou brigádou u Dunkerque.

Předloni, začátkem léta, jsem poprosil Žužu, aby se mnou strávil víkend.

Vyjeli jsme časně ráno. Počasí bylo nádherné. Takové, jaké je jenom v červnu, když obloha po nočním dešti vymete čerstvý větřík jasně modrá nebe, domy, stromy, vršky se od obzoru ostře odrážely.

První hodinu, dvě, Žužu nic nerušil. Pak náhle ožil. Projížděli jsme rovinou jako stůl. Bylo vidět daleko do kraje.

„Už vím, kam jedeme," řekl a poposedl neklidně na sedadle.

Pak první ukazatel.

Dunkerque — 32 kilometrů ...

Les přístavních jeřábů se z dálky podobal dětské hračce.

Dunkerque byl na dosah ruky.

První továrny, čepice naftových nádrží, štíhlé kovové komíny.

Teď musíme doleva, rozhodl Žužu.

Jeli jsme tedy doleva ...

Začalo to už 30. srpna 1944. 4259 příslušníků Československé samostatné brigády se v Tilbury při ústí Temže naloďuje na anglická dopravní lodě, které je dopravily přes Lamanšský průliv do francouzských přístavů Courseulles a Arromanches v Normandii.

Pro vojáky Československé armády na Západě to byl památný den: Po více než čtyřech letech se opět vrátili do Francie! Nový ubytovací prostor brigády byl asi pět kilometrů od města Calais. Zde pobyla brigáda do 5. října, kdy se přesunula k pobřeží Calaiské úžiny, aby vystřídala anglické a kanadské útvary při obléhání přístavu Dunkerque, kde se pod velením německého admirála Frisia opevnilo asi 13 000 vojáků. Velitelem spojeneckých jednotek v oblasti Dunkerque byli jmenován velitel brigády, generál Antonín Liška.

Dobyť přístav byl obtížný úkol. Němci využili husté sítě vodních kanálů a zaplevnili široké předpolí města až do výše pěti metrů, takže krajina se — až na úzký pruh na východní a západní straně pobřeží — změnila v rozsáhlé jezero. A ne těch suchých jazyčích nakladli silná minová pole. Některá pocházela dokonce ještě z r. 1940. Přední okraj obranného postavení, dlouhý asi 26 kilometrů, zdokonalili Němci zemními kryty, vyztuženými pancéřovými deskami a zabezpečovanými minovými zátarasy. Střední a hlavní vnitřní obranná linie se opírala o soustavu betonových pevnůstek.

Dne 8. října 1944 převzali vojáci Československé samostatné obrněné brigády oficiálně obléhání dunkerqueské pevnosti. A ještě téhož dne se prvně střetli s nepřítelem. Za svítání příštího dne, bylo to 9. října 1944, pronikla první a pátá četa do farmy Vanhorseck. Během dopoledne podnikly německé jednotky protiútok. Mnoho však nedosáhly. Až na nepatrné území, jež získaly zpět, zůstal prostor v rukou československých vojáků. Ale za cenu lidských životů. Brigáda měla své první padlé. Jejich jména: Bohumil Kubina, Miroslav Blaho, Karel Spira, Josef Pacík.

Šli jsme zaprášenou loukou. Na tvrdých stéblech trávy se usadila vrstva prachu, který chrlila blízká cementárna.

„Ta tady tehdy ještě nebyla," řekl Žužu. „Ale myslím, že tamhle v tom domě pod těmi olšemi byla naše vysílačka. Ta nám tehdy moc pomohla ..."

Vysílačka se zapojovala do vlny německé stanice, kterou v obklíčené pevnosti poslouchali a vyměňovala pravidelně relace nazvané „Post für die deutschen Soldaten und Matrosen im belagerten Dünkirchen" — „Pošta pro německé vojáky a námořníky v obléhaném Dunkerque".

Hlasatel předčítal výňatky z ukořistěné korespondence od rodin a příbuzných k komentoval je. Výsledek této dobře organizované propagační akce se brzy dostavil. Od 6. října 1944 do 19. ledna 1945 se vzdalo celkem 678 německých vojáků ...

Dělostřelecké přestřelky, letecké útoky, průzkumná činnost ... Příslušníci československé brigády — bylo jich přes 4200 — neměli závidění hodný úkol. Bezprostředních významnějších výsledků nebylo vidět.

Ale nešlo jen o bojové úspěchy. Vojáci pomáhali i Čechům a Slovákům, kteří žili v osvobozené části Francie. Vzdávali se části svých potravinových přídělů, které pak byly rozdělovány rodinám s více dětmi prostřednictvím Československého národního výboru v Paříži. Pro potřebné krajany pořádali i finanční sbírky. Jednotě československých žen v Paříži odevzdali 210 543 franků ...

Válka se blížila svému konci. Spojenecká vojska pronikala již hluboko na německé území.

Obléhání pevnosti Dunkerque pokračovalo.

K poslední větší bojové akci u Dunkerque došlo v dubnu 1945 na západní části pevnostního obvodu. Po dělostřelecké přípravě podnikly německá jednotky 10. dubna výpad, kterým chtěly prolomit sevření kolem města.

Výpad byl proveden ve třech směrech za podpory minometů a plamenometů. První na továrnu „Filature", druhý na tři zemědělské farmy — Delabaere, Enfants Dekeister a Vermersch — třetí na Codron Geston. Otočením německým jednotkám se zpočátku podařilo využít momentu překvapení a zmocnit se několika opěrných bodů. Do místního vlomu byly okamžitě nasazeny tři československé pěší roty a tanky.

Zvýšená bojová činnost trvala do 16. dubna. Toho dne byl nepřítel donucen ustoupit na své původní postavení. Oběti československých vojáků nebyly malé: více než padesát padlých a přes sto raněných a nezvěstných ...

9. květen 1945.

Po sedmiměsíčním obléhání skončil bojový úkol Československé samostatné obrněné brigády u Dunkerque.

Krátce po deváté hodině se německý velitel pevnosti admirál Frisius s důstojníky svého štábu dostavil na velitelské stanoviště československé brigády, aby podepsal bezpodmínečnou kapitulaci. Velitelé československých vojsk se vzdalo více než deset a půl tisíce německých vojáků spolu se třemi ponorkami a s veškerým válečným materiálem.

Boj skončil!

Na nejvyšší věži dunkerqueského přístavu zavlála československá a britská vlajka.

Tři dny poté začal přesun československých jednotek do svobodné vlasti.

Stáli jsme u rozsochatého keře a dívali se na dům, který byl od nás asi dvě stě metrů.

„To by měl být Vermersch," řekl Žužu. Pak chvíli mlčel. Díval se kolem. „Čtrnáctého dubna jich tady padlo šest ..." Šel jsem pomalu k farmě s podivným jménem Vermersch. Když jsem neslyšel Žužuho kroky, tak jsem se otočil.

Stál ještě pořád u keře. Po tvářích mu tekly slzy ...

RUDOLF STRÖBINGER

O PARAŠUTISTECH

Nejtěžším obdobím pomocníka mnohých čs.parašutistů, studnického Cyrila Musila, byla doba komunistického teroru po únoru 1948: jeho statek mu byl zabaven pro místní JZD a Musil zatčen. Byl vězněn na Slovensku, odkud se mu podařilo uprchnout a dostal se na západ. Emigroval do Kanady, ale jeho manželku za ním čs.komunisté nikdy nepustili. V Collingwoodu dělal lyžařského instruktora a vlastnil malý lyžařský camp s chatami. Zemřel však v bídě a obskuritě. Cyril Musil si zasloužil něčeho jiného..--Máme v redakci urgentní vzkaz pro parašutistu Pelce, který žije doma. Nechť se přihlásí či kdo zná jeho adresu?--Čestmír Šikola se v dubnu sešel v Bystřici p.Hostýnem s paní Bohumilou Zicháčkovou; její rodina za války poskytla přístřeší paraskupině CLAY. Pí Zicháčková oslavila 18.8.92 své 80.narozeniny a zároveň její mateřská sokolská jednota v Bystřici slavila 100.jubileum.--V nedávno vydané knize "Nesmiřitelní-Hory Hostýnské" jsou pasáže o činnosti válečných parašutistů v této oblasti; je to i důležitý doklad. o 3.odboji./Kdo nám může poslat do redakce kopii?/--Parašutista A.Vyhňák nám dal k dispozici dopis, který 8.12.92 poslal redaktorovi "Nár.Osvobození" v Praze. Píše v něm mj."V č.20 "NO" ze 6.října t.r. vyšel článek nadepsaný "Tři postavy". Jedná se tam o parašutisty Opálku, Valčíka a Čurdu. V podstatě je to úryvek z mého anglicky psaného životopisu a vyšel bez mého vědomí a souhlasu. Úryvek přeložil, aniž by mně výsledek ukázal, redaktor Václav Straka, jehož jméno se pod článkem nachází. Nelze opravovat všechny nepřesnosti překladu, musím však co nejdůrazněji vyvrátit hrubou nepravdu obsaženou v úvodním paragrafu článku. Jsem tam představen jako nemanželské dítě. Chci zdůraznit, že ve svém životopisu věnuji celých 17 stran líčení mého ranného dětství, manželství mých rodičů, vzpomínkám na otce, jeho zaměstnání, tragedii v jeho mládí a předčasné smrti v šestém roce mého života. Jak bylo možné pro p.Straku těchto 17 stran přehlédnout, nebo z nich vyvodit, že jsem nemanželské dítě, je pro mě úplnou záhadou!--Krzák a Štursa poslali red."KL" vánoční přání.--Dr.Vostatek nám zapůjčil unikátní fotografii vypáleného Švandova mlýna v Ležákách, než byly všechny budovy v obci srovnány se zemí.--9.ledna bude v Rovensku pod Troskami pietní vzpomínka na zánik paraskupiny ANTIMONY. V přípravném výboru jsou mj.Čestmír Šikola a p.učitel Cirkl z Turnova. "Pojizerské Listy" přinesly článek o událostech, které málem způsobily, že Rovensko potkal osud Lidic.--Fr.Trpík v Rožnově uprostřed zimy myslí na jarní roubování..--Robert Matula nám sdělil, že ve Francii byl jeho velitelem čety 12.kulometné roty 2.pluku por.dr.Jaroslav Němec, který nedávno zemřel ve Washingtonu.--Z Geelongu, Austrálie se ozval vých.parašutista Kurt Herman, rodák z Brna.--Dr.M.Vostatek napsal pro posl.číslo "Zpráv Klubu přátel pardubicka" článek "SILVER B", založený na interview s Janem Zemkem. Se Zemkem měl původně letět Jaromír Sedlák, který se při posledním seskoku v Ringway poranil. Autor článku omylem vydává Group Capt.Hockeyho za Skota; byl to čistokrevný Angličan, který se narodil v Exeteru v hrabství Devon.--A.Vyhňák se domnívá, že generálské lampasy ze všech žijících záp.parašutistů by měl na prvním místě dostat Bogataj.--Z Frant.Lázní /z léčení/ se ozval plk.Václav Modrák·Jinak žije v Tuchoměřicích u Prahy.--Z okolí Šumperka na Moravě pocházel Jar.Odstrčil a Jar.Vrána, jakož i voják Jan Fuchs a letec Karel Gedoš.--"Kan.Listy" byly jedinou zahraniční publikací, která přinesla oznámku o sbírce na pomník padlým parašutistům.--

Agde, jižní Francie, 10.října 1939: do nové čs.zahr.armády se přihlásili tito dobrovolníci-zleva: Robert Matula, Josef Robb a Olda Březina, rodák z Frýdku; zemřel v prosinci 1984 v Londýně. /Z archívu R.Matuly, Chemainus, BC./

Plk.Vladimír Maděra byl za války technikem týlové sekce Zvláštní skupiny D, 1.oddělení ofenzivního zpravodajství, II.odboru MNO v Londýně. Jeho bezprostředním nadřízeným tehdy byl šrtm.Vladimír Hrabec. Týlová sekce byla napojena na sekci výcvikovou, v které působili mj. npor.Rudolf Hrubec.npor.R.Pernický a por.Antonín Petrák. Náš reportér zachytil plk.Maděru s jeho manželkou na dvoře jejich pěkného domu ve vesnici Velehrad na mor.Slovácku. Je jim tam dobře a Vladimír celkem nerad vzpomíná na obtížná 50.léta, kdy se těšil pozornosti tehdejších mocipánů.

Snímek Zdenka Golda, důstojníka Čs.samostatné brigády a pozdějšího velitele Vojenské Radio-ústředny v Anglii, v uranovém dole během věznění v 50.letech. Není známo, za jakých okolností byl snímek pořízen. Čs.komunisté považovali všechny čs.parašutisty za tak nebezpečné, že je nejen uvěznili, ale našel se rozkaz, že v případě přeměny studené války v horkou, že musí být všichni bez soudu postříleni. /Tento dokument našel v archívech gen.Anton Petrák, rezident Petržalky./ Plk.Z.Gold žije na adrese: Rumburská 255, 190 00 Praha 9 a zdraví touto cestou všechny své přátele doma i v cizině.

Gen.A.Petrák nám sdělil, že se dověděl od svého býv.britského spolucvičitele D.Nicholsona, že farma CAMUS DARAH ve Skotsku je nyní na prodej. Budova a 54 akrů půdy má stát 250.000 liber. Nemá někdo zájem?--Plk.V. Krupka nám napsal, že v něm.konc.lágru Flossenburg byl vězněn se Zuvačem a Škáchou.--Niemczyk versus Pernický: už jsme se v "KL" zmínili, že Niemczyk napsal na MO žádost o přešetření, kdo za války vlastně velel skupině CALCIUM. Dopis byl předán ústřednímu tajemníkovi Svazu bojovníků za svobodu. Jemu došel mezitím dopis od Pernického, že se v archívech našlo Niemczykovo "Prohlášení o činnosti" z r.45, v němž mluví o Pernickém jako o svém veliteli; podobný údaj prý obsahuje i Gemrotovo "Prohlášení o činnosti". Niemczyk nesouhlasí a dodává, že své "Prohlášení" v originále viděl u Pelce a nic takového tam nebylo. Žádá tedy doklad. Poslední zpráva zní, že kopii Niemczykova "Prohlášení o činnosti" mu do Austrálie dr.Zd.Jelínek poslal. Londýnská depeše o jmenování Pernického velitelem CALCIA se zřejmě nenašla. /Pokračování příště./--Na žádost vydavatele "KL" přinesl také "Věstník Čs.národní Rady americké" ve svém angl.vydání výzvu k darům na pomník padlým parašutistům v Praze. Článek měl nadpis "Funds needed" a sestavil jej T.Cífka z Koloráda.--Štursa a Gold byli s letci Konopickým a Snídalem ve výcvikovém armádním středisku v Komorním Hrádku u Benešova, kde se školí specialisté. Bylo to zajímavé a poučné; dříve přísně tajné.

Parašutista Alois Vyhňák nám zapůjčil tuto fotografii hrobu Cyrila Musila, který se nachází v Torontu na Prospect Cemetery, 1450 St.Clair Ave.West; Section 30, číslo hrobu 1146. Vzal ji, když po jeho boku stál účastník operace TUNGSTEN, gen.Rudolf Pernický. Cyril Musil, předválečný čs.olympijský lyžařský přeborník, byl pro oba parašutisty osobností nezapomenutelnou. Poskytoval totiž úkryt mnohým čs.parašutistům a domácím ilegálním pracovníkům úkryt na svém statku ve Studnici u N.Města na Moravě. Po léta žil se svou statečnou manželkou v nebezpečí. Nejnebezpečnější situace nastala jeden večer, když A.Vyhňákovi pomáhal přemístit radio-stanici a jinou výstroj. Blízko vchodu do lihovaru v Novém Městě narazili na několikačlennou německou protipartyzánskou hlídku. Musil nebyl ozbrojen, ale Vyhňák se rozhodl, že se z kritické situace prostřílí; prvními ranami z pistole skolil dva nejbližší Němce a v nastalém zmatku a za palby ostatních Němců se oběma nepřátelům Říše podařilo uniknout. Musil, který okolí lihovaru znal, zmizel v postranní uličce, kdežto Vyhňák ustoupil směrem, kterým přišli. V polích nad Novým Městem se oba /veškeren materiál stále na zádech/ překvapivě zase sešli. Vyhňák říká, že nikdy nezapomene, jak mu udýchaný Cyril dlouho potřásal rukou a koktal, jak měli na mále.

Z ČESKOSLOVENSKA Z nár.soc.strany bude strana liberální a soc.dem.je na rozcestí:pod vedením Jiřího Horáka se stala de facto předpolím komunistů. JH se už těší,že se vrátí na svou chatu ve státě NY.--16.000 zaměstnanců SVITU ve Zlíně má obavy,že ztratí práci. Firma je na pokraji bankrotu.--BOHEMIA TRIO /Ant. Moravec-housle,R.Lojda,cello a Irena Černá-klavír/ nacvičilo bohatý program a je ochotno koncertovat v kraj.střediscích v USA a v Kanadě! Adresa:R.Lojda,Všehrdova 25,118 00 Praha 1. Tel./02/ 53 22 82. Trio koncertovalo s úspěchem v Itálii a v Německu.--Nezávislá knihovna a čítárna Jiřího Gruntoráda má novou adresu:Oldřichova 23, 128 00 Praha 2. Spolupracuje s firmou INTERPRESS v Londýně.--Nové listy:"Panika"v Pardubicích a "Extra" v Hradci Králové. Adresy v redakci.--Klub přátel Tomáše Bati má adresu:F.Petr,Box 233,760 01 Zlín.--"Český Dialog" /red.Ev Střížovská,K lipám 24,190 00 Praha 9/má sice kořeny v Austrálii,ale nyní vychází v Praze a jde do celého světa. Jde o list vpravdě mezinárodní.--Dana Zátopková se stala čestnou občankou Uh.Hradiště.--Kniha M.Ivanova"Justiční vražda aneb Smrt Milady Horákové"je v Praze vyprodána. Týž autor připravuje k vydání"Utajené protokoly",355 stran,která pojednává mj.o smrti Jana Masaryka.--Ing.Jiří Nedoma chce jasno v záležitosti tajných hrobů obětí kom.justice v 50.letech na hřbitově v Ďáblicích.--V.Půta pracuje v Plzni pilně pro Sdružení přátel USA.--Šíří se popularita slováckých krojů vyrobených Josefem Míškem v Hluku č.99. Umí to.--Jar. Foglar byl přepaden ve vlastním bytě dvěma mladíky.Šli po penězích.Spisovatelovo volání o pomoc slyšel soused a zachránil situaci.--V Ostravě byl zatčen ředitel firmy ANES pro "milionové úniky".--Na vnitru ČR pracuje stále 60 býv.StBáků.--Tři mladíci z Havířova si zařádili v Praze:za jednu noc ukradli prům.25 aut.--V budově am.konzulátu v Bratislavě byly objeveny odposlouchávací "štěnice".Kdo je namontoval se zatím neví.--Neznámí muži bodli nožem do zad polského biskupa z Tarnowa při procházce starou Prahou.--V Uh.Hradišti propukla aféra A.Grebeníčka:byl sadistickým hlavním vyšetřovatelem StB v 50.letech v UH,později se stal předsedou JZD ve St.Městě,kde si nyní žije v důchodu. Jeho syn je zarytý komunista.--Red.solnického "Zpravodaje" Soňa Klímová byla vyznamenána na am.ambasádě.--Soukromá hud. škola manželů Moravcových v Chrudimi má 18 žáků. Prof.L.Moravec nám poslal podrobný rozbor dnešní situace v ČR.--Nový Gen.prokurátor ČR Jiří Šetina doznal,že "celý právní systém je v podstatě komunistický".--Standa Dvořák a Spol.přátel Kanady /Telč/ zdraví touto cestou čtenáře "KL".--Přibramský "Periskop"přinesl seriál "Mistři světa na Bytízu";po propuštění umřela řada hokejistů na "nemoc z ozáření",včetně Boži Modrého.--Květa Veselá /Bezručova 24,568 02 Svitavy/ sbírá pohlednice světa. Pošlete jí jednu či dvě..--Vedle pomníku TGM v Plzni jsou nyní bazény s vodotrysky a dvoubarevné dláždění,ale p.Cemper by raději viděl,aby po boku TGM byly znovu postaveny sochy ženy,dívky, dělníka a vojáka.--Ak.arch.Ing.Mirek Řepa se zasloužil o úspěch čs.pavilonu v Seville.--Jiří Černý,L. Matury 813,530 02 Pardubice,by rád prodal vzácné knihy z pera TGM a dr.Beneše.Napište mu o seznam.--E.Pumčochářová pokračuje v boji za čistotu ovzduší Vysočiny,zvláště v okolí Rožné n.Popelkou.--Během letošní Velké pard.vtrhlo u Taxisova příkopu mezi koně asi 50 mladíků,většinou z Německa,což vyvolalo ostrý zásah policie a málem vedlo k resignaci českého ministra vnitra Jana Rumla. --Na Strahově byl založen další Lion's Club;vede jej opat M.J. Pojezdný.--7.a 8.11.byla v Praze II.Mez.konference o zločinech komunizmu;závěrečnou mši sloužili 3 muklové:Opasek,Tajovský a Bradna.--19.9.slavil Žďár n.S.350.výročí povýšení na město.--Tradiční"Pošumavský věneček" má být v Lucerně 27.3. 93. Pište na:Sdružení přátel Chodska a Pošumaví,Prostřední 5, 141 00 Praha 4-Michle.--Ředitelem věznice na Pankráci je plk. ing.Zbyněk Čeřovský,který žil v Mnichově.--Informace o Air Training Centre zašle V.Zejda, Pod břízami 5232,430 05 Chomutov.--28.X. byla v Olomouci odhalena bronzová socha TGM.Stála 3 mil.korun.--Dobře si vede inst.firma INSTAL,maj.Pavel Pokorný,Bastlova 3,704 00 Ostrava.--Předsedkyně ČNR D.Burešová vyznamenala T.Batu v Praze.

Nedávno oslavil v Pardubicích své 65. narozeniny redaktor Ivan Ladýř. Píše pro místní rozhlas a noviny a je v red. radě "Zpráv Klubu přátel pardubicka". Stává se mu,že ho lidé na ulici zastavují a žádají o autogram, jako na tomto obrázku. /Jenže pero a papír zrovna neměl./

90 MINUT – VZDÁLENOST VÍDEŇ–PRAHA

R. Streicher – ministr dopravy – navrhl prozkoumat možnosti výstavby železničních tratí pro supersrychlé vlaky, které by spojovaly Vídeň s Prahou. Budapešti a Berlínem. »Jestliže se pro tento projekt vezme jako příklad francouzský model TGV – atlantique,« řekl, »nebylo by iluzí, aby superexpres překonával 365 kilometrů z Vídně do Prahy za méně než 1,5 hodiny, do Berlína by přijížděl za necelé tři hodiny a do Budapešti ani ne za hodinu.« Rakousko hodlá do roku 2000 investovat do modernizace a výstavby železničních tras směrem do Československa a Maďarska sedm miliard šilinků.

Bata

Po úspěšném vstupu na československý trh připravuje firma Baťa další zajímavé projekty v rozvoji obchodní sítě. Pro jejich realizaci hledáme aktivní mladé lidi

do funkcí VEDOUCÍCH PRODEJEN

V CELÉ ČESKÉ REPUBLICE

POŽADUJEME - organizační a řídicí předpoklady, zájem, zkušenosti v obchodní profesi, základy komunikace v anglickém jazyce.
NABÍZÍME - perspektivní pracovní uplatnění, zaškolení a průpravu pro výkon funkce, výhodné platové podmínky.

Zájemci, zašlete základní údaje (životopis a průběh zaměstnání) na adresu:
BAŤA ČSFR, a.s., personální úsek
Dlouhá ul. 130, 762 22 ZLÍN

M0773

Tento efektivně sestavený inzerát se během října t.r. objevil ve všech větších českých novinách. Svědčí o tom,že firma Baťa ve staré vlasti poroste a je naděje,že větší prodej bude postupně znamenat nižší ceny..

Druhé účtování s komunisty

Praha (jem) - Václav Havel by neměl být jediným kandidátem domácích demokratických sil na funkci prezidenta České republiky - řekl včera předseda KAN Bohdan Dvořák v závěru 2. mezinárodní konference o zločinech komunismu. Podle jejích účastníků nese V. Havel jistý podíl viny na tom, že se ČSFR dosud nevypořádala s dědictvím komunismu a mnoha komunisty, kteří stále ovládají významné pozice v hospodářském a politickém životě státu. KAN a Konfederace politických vězňů předpokládají, že jedním z dalších kandidátů na post prezidenta ČR by mohl být předseda bývalých politických vězňů v exilu Jaroslav Anděl.

Jak dále B. Dvořák uvedl, ve spolupráci s delegáty kongresu ODS se podařilo tuto sobotu zavázat poslance ODS k tomu, aby do 30. 6. 1993 prosadili v ČNR schválení zákona o protikomunistickém odboji a dále zákona o neprominutelnosti trestných činů proti lidským právům a svobodám, které byly spáchány od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989.

Pozdě večer volá host přes celou halu na recepčního:
»Výtah nejezdí?!«
Recepční: »Jezdí, ale vy jste v telefonní kabině!«

SKAUTSKÝ PAMÁTNÍK IVANČENA

Na horském hřebenu Ivančena v pohoří Moravskoslezských Beskyd stojí uprostřed horské doliny ze všech stran viditelná kamenná mohyla, pro svůj význam chráněná organizací UNESCO

Tento zvláštní památník je postavený na počest pětice mladých skautů – skautského vůdce Vlády Čermáka a roverů Vlády Pacha, Otty Kleina, Milana Rottera a Guida Němce, kteří byli 24. dubna 1945 popraveni v Polském Těšíně fašisty. Umřeli na samém konci války. Tak se svátek patrona skautů stal pro slezské skauty i dnem smutku. 24. duben, den sv. Jiří, pievzalo světové skautské hnutí jako slavný den skautů celého světa, kteří si vyvolili sv. Jiřího za svého patrona, jako symbol neohrožnosti a věrnosti, statečnosti a ušlechtilosti.

24. dubna 1945 začal poslední lov ostravského gestapa. Na úsvitě nového dne byli zatčeno pět vedoucích ostravského Junáka. Jejich ilegální organizace byla rozčleněna k nejmladším hochům – skautům, letos včleněným do Klubu českých turistů. S vedoucím této organizace, Vládou Čermákem, spolupracovali pouze čtyři chlapci, kteří s ním byli zatčeni. Ti předávali zprávy dalším spojkám. Byl to řetěz, v němž znal každý pouze sousední článek. Tito skauti byli spojkou mezi městem a odbojovou partyzánskou skupinou, která působila v oblasti Lysé a tam, kde dnes stojí mohyla, docházelo k pravidelným setkáním a předávání instrukcí, jídla a šatstva pro partyzány.

Vraťme se však do roku 1938, kdy Beckovo Polsko okupuje část našeho Těšínska. Zájmových řad za pomoci důstojníků a vojáků vznikla Slezská legie, jejímiž příslušníky již koncem byli Vláda Pach a Vláda Čermák – junáci 1. oddílu z Moravské Ostravy. Mladší členové legie podnikali menší destrukční práce a připravovali se na vojenské akce, jakmile budou muset Polské Těšínsko vyklidit. Organizace však byla odhalena a došlo k zatýkání. Protokoly se po obsazení Slezska Němci dostaly do rukou gestapa. Tehdejší vedoucí byli zčásti zatčeni a někteří uprchli do zahraničí. Vedení přebírá devatenáctiletý Vláďa Čermák. Organizace Junák nezapadá pochopitelně do rámce germánského světa, a proto je na podzim roku 1940 rozpuštěn. Junáci však v práci pokračují.

„Období slezských junáků" byl název organizace, který byl přijat 13. listopadu 1943 pro další práci, které se zúčastnili i nejmladší. Jsou to hlavně spojky s partyzány, lidé, kteří opatřují falešné doklady a pracují na společném díle. Rok 1945 již jasně mluví o tom, že tato kapitola lidských dějin se pomalu uzavírá. A junáci myslí na konečnou fázi svého boje. Začíná horlivá sháňka po zbraních. Asi v polovině února přicházejí při jejich opatřování Klein a Rotter do styku s konfidenty gestapa. Čermák se o věci dovídá, varuje ostatní, ale přece se jen v práci pokračuje. Tragédie začala 31. března 1945, kdy se sešli V. Čermák, V. Pach, M. Rozsypal a M. Kublák na známém místě – tábořišti slezských skautů – na Chladné vodě pod Lysou horou. Zde bylo rozhodnuto, že odsun členů bude ve čtvrtek 5. dubna do Beskyd, odkud se povede akce proti ustupující německé armádě. Zbraně byly nedávno shozeny ve Fryčku. Čermák s Pachem se druhého dne vydali dále na Visalaje. Samčanku, Smrk, Podolánky, domluvili se s partyzány o rozdělení skupiny. Vrátili se z Ostravy 2. dubna v noci. V úterý 3. dubna vanělo ve vzduchu jaro a svoboda. Ale člověk nemá jásat předčasně. Když Rotter na procházce minul vitkovickou hospodu „U železného muže", vyběhl z ní konfident Kohoutek s jedním mužem, a Rotter byl zatčen přímo na ulici. V prvních hodinách dne přepadlo gestapo dům, ve kterém bydlel Vláďa Čermák, surově jej zbil, byt zdemolovali a společně s rodiči jej zatkli a v autobuse odvezli. Zatýkání pokračovalo. Během noci je zatčen Klein, Němec a Pach.

V noci z 23. na 24. duben 1945 odjel první transport smrti do Polského Těšína. Deset Čechoslováků nasedalo do auta s rukama vzadu spoutanýma drátem. Jejich Todesscheiny – gestapácký „poukaz na smrt" – byly bez soudu podepsány šéfy brněnského gestapa Kordesem a Lehmannem. Druhý transport následoval 27. dubna. Vraždy byly vykonány na židovském hřbitově v Polském Těšíně. Museli si kleknout s rukama vzadu spoutanýma na okraj jámy, kterou si vykopali a výstřel z revolveru je strhl přímo do vykopaného hrobu. Gestapák Kampl později vypovídal: „Urovnat jsem je v hrobě a přházet trochu hlíny. Umírali klidně, bez křiku."

O několik dní později se krajem přehnala válka, proběhla Ostravská operace. Lidé si konečně mohli svobodně vydechnout. 13. června začíná exhumace hrobů, aby vydaly své otřesné svědectví. Ostrava chystá poslednímu obětem nacismu důstojné rozloučení. V obrovském průvodu šli vojáci, naši i sovětští, zástupci národního výboru, legionáři, skauti, sokolové. Loučili se se svými syny – hrdiny odboje.

Je paradoxní, že po několika letech už to nejsou hrdinové. Byli skauti, a to vadilo. Protože vše o skautingu se muselo potlačit. Národ musel zapomenout. Ale ne všichni se tomuto tlaku podrobili. Používám vzpomínky na tato léta od mých dobrých přátel z okolí Ostravy a zápisky z osadních kronik.

Na počest těchto mladých hrdinů postavili jejich nejbližší přátelé – skauti 6. října 1946 kamennou mohylu, o které vyprávi oddílový vedoucí Sláva Moravec: „V ten den jsme byli s oddílovou radou Junáka, kterou jsem vedl, na výpravě. Šli jsme z Jestřebí. Udělali jsme si krátkou zastávku na hřebenu Ivančeny. Byl tehdy pošmourný den. Chlapci z oddílu rozdělávali oheň, abychom se trochu zahřáli. Já a Jeroš Rozsypal jsme za pomoci dvou hůlek a sekery postavili ten první dřevěný kříž. Měli jsme s sebou i zapečetěnou lahvičku se zprávou. Byl to text vyvěšený potom i na kříži, kde vydržel i několik let, i po roce 1948. Šlo nám o to, aby dospívající hoši získali hluboký citový zážitek, aby prostě věděli, že chlapci ve stejném věku jako oni – ve chvíli, kdy to bylo třeba – položili život. Mohyla je pomník opravdu naprosto neobvyklý, rostoucí z rukou lidí, kteří jdou kolem, bez nějakých konvencí, frází a pompy."

Od té doby zde prošly statisíce lidí, někteří prošli mlčky, ale další kladli kameny nesené i z odlehlých koutů republiky. Jsou zde i kameny z Arid, Kordilér, Himalájí, Austrálie, Kavkazu, ale je tu i kámen z Měsíce, který z Ameriky poslal kosmonaut Neil Armstrong, americký skaut. Bylo zde i mnoho tesaných kamenných desek, třeba z pomníku zakladatele čs. skautingu A. B. Svojsíka, Jana Husa a dalších. Některé byly zničeny, jiné rozbity nebo úmyslně poškozeny. Dřevěné kříže byly za tu dobu několikrát vyměněny.

Na minulá léta vzpomíná památník každoročních výstupů na Ivančenu. Zdeněk Vašíček, nyní šéfredaktor časopisu Tramp. Prý jsou nenávratné roky, kdy k Ivančeně putovali tisíce skautů hustými lesy, a samotnou mohylu, která tehdy vypadala jako obrovská homole cukru, bylo vidět tehdy, až jsi stál tři metry od ní. Bohužel exhalace a škodliviny zničily široké okolí a mohyla je dnes viditelná z dalekého okolí. Rozrostla se do obrovských rozměrů. Stála se svědomím všech, kteří zde chtěli každý rok – nejbližší sobotu ke sv. Jiří – vynést „svůj" kámen. Kteří sem kráčeli v letech dobrých i zlých, kdy se muselo k mohyle chodit tajně. Nejednou jsme byli nuceni vystoupit z vlaku na Frýdlantě či z autobusu na Malenovice u mostu přes Ostravici a po potupné kontrole a rozbalení batohů se obrátit zpět za asistence Bezpečnosti a milice.

V roce 1985 jsme se rozhodli, že v dalším roce, kdy bude 40. výročí založení mohyly, bychom na ni mohli slavnostně odhalit pamětní desku. S pomocí mnoha kamarádů a obětavých lidí se nám podařilo 25 kg těžkou mramorovou desku, zabalenou v celtě, dopravit na místo a usadit těsně před výročím. Ráno, když se sluníčko vyhouplo nad lesy, stály u mohyly tisíce lidí a nedaleko nás příslušníci SNB s želízky a se psy. Další léta už nás preventivně před výročím zatýkali ve vlaku, nebo jsem už o týden dřív „za pobuřování" putoval do vazby. U mohyly jsme se nikdy nenechali StB vyprovokovat, i když nám při minutě ticha za zády startovaly motorky, a tím se snažili tento akt znesvětit a ukázat, kdo má moc! Čas ale rozhodl a v létě zkoušce propadli ti, kteří měli v úmyslu mohylu zničit, ti, kteří pokradli a rozbili nejstarší a historické pamětní desky. Ti, kteří chtěli zadupat vzpomínku a pietu, kteří pronásledovali stovky skautů a trampů jen proto, že myslelí a jednali jinak.

JOSEF BOJÁNOVSKÝ

IVANČENA

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

J.J.Sokol ze Švýcar navštívil Klenotnici a Suchardův dům v Nové Pace. Pak zajel do Ležáků.--Ubytování v Curychu pro 2 osoby má krajanka znalá přír.krás; adresa v red.t.l.-- "KL"poslané dr. Trnkovi do Paříže se vrátily se zlověstnou poznámkou "decedé"/zemřel/.Kdo ví víc?--JUDr.J.Anděl, Verenaweg 14, 4500 Solothurm, Switzerland, se ujal koordinace podnětu 20ti našich organizací ve snaze změnit stávající český zákon o mimosoudních rehabilitacích /č.87, 1991/. Memorandum bylo v říjnu předáno novému gen.prokurátorovi J.Šetinovi. V USA vydatně pomáhá Olga B.Jonasová, 5025 Rodman Rd., Bethesda, MD 20816, tel./301/229-8643/.--Dr.Grandtner-"Cípa", zamýšlí vydat ještě jedno číslo holandského "Okna".—"Nány" v okolí Londýna se scházejí na "Velehradě"každou sobotu odp.; dr.Lang se stará o to, aby se všechny dostaly na ván.večeři do našich rodin.--31.10.zemřel při návštěvě staré vlasti/Brna/ austral. krajan Alois Trávníček; pracoval v čs. rozhlasu v Adelaide, SA.--A.Stehlík /Dánsko/ se na zimu stěhuje do Sv.Jiří ve vých.Čechách. Má tam dceru.--Jan Polínek ze Švýcar plánoval přesun do ČR, ale rozmyslel si to.--Spisovatelka Blanka Kubešová s manželem Arnoštem /Lucern/ také váhají.--Čs. chargé d'affaires v Luandě PhDr.Jan Klíma vede mírovou missi SN; pochází z Vys.Mýta.--Vraštípirovi z Lilydale, Vict. byli v Bystřičce.--Luděk Pachman /rez.Německa/ často zajíždí domů a hraje šachy.--Autorem sochy J.A. Komenského v Uh.Brodě je český sochař Ivan Theimer z Paříže.--Ostravská TV měla zajímavý pořad o našich v Anglii, o Velehradu a vyzvedla zásluhu Otce dr.J.Langa.--K. Hrubý/Švýcary/ nám sdělil, že vážným kandidátem na předsedu Čs.soc.dem.doma je jihlavský Pavel Novák.--Dipl.arch.R.Fiala s paní jsou stále aktivní ve Švýcarsku; nejvíc v Sokole.--Milan Vyhnálek má dostat doktorský titul h.c. na vys.škole zem.v Suchdole. Žije na Tasmánii a pochází z Hnátnice.--O.Mařík, náčelník Sokola Sydney, nechápe, že sokolovna ve Kdyni dosud patří pionýrům.--24 českých a slovenských biskupů přijelo do Říma a byli přijati Sv.Otcem. V delegaci byl Otec biskup Jar.Škarvada.--Terezínem prošlo za války na 140.000 českých Židů. Po 50ti letech byl tam sjezd, na který přišlo/hlavně z Izraele/ 100 osob, které přežily.--Myslíkovi z Hamburku píší, že se i toto město mění /k horšímu/, vinou "utečenců" z Rumunska a býv.SSSR.--Řád TGM in memoriam dostal spisovatel a diplomat Zdeněk Němeček.

RUDOLF STROBINGER:

Odnikud a odněkud

Nedávno jsem dostal dopis od svého dlouholetého přítele. Žije již desítky let v exilu, dlouhou dobu jsme společně pracovali, jsme rádi, když se čas od času někde na kus řeči setkáme.

„Když se mě někdo zeptal, odkud jsem, tak jsem hrdě říkal, že z Československa," píše. „A nyní – nebude to již dlouho trvat – a budu odnikud..."

A v jedněch českých novinách se v rozhovoru ministerský předseda České republiky Václav Klaus přiznal, že když by ho někdo po půlnoci vzbudil a zeptal se, odkud je, tak automaticky řekne – z Československa.

Od 1. ledna 1993 však pravděpodobně již ono Československo – ostatně také zásluhou pana Klause – nebude existovat. Nahradí ho samostatné, suverénní státy: Česká republika a Slovenská republika.

Nejde o to, plačtivě lamentovat nad zánikem státu, k němuž se miliony lidí mnohdy za nejtěžších podmínek v minulosti hlásily.

Kdo se jen trošičku zabývá dějinami, ví, že státy vznikají, zanikají, rozpadají se a opět spojují. Proč by tedy, zeptá se každý, nemohlo zaniknout také Československo. Vždyť třeba se někdy – možná za dva, možná za dvacet roků – opět obě republiky spojí. A třeba to v budoucí jednotné Evropě, k níž se všichni alespoň slovně hlásíme, nebude formálně ani nutné. Stejně budeme jeden celek.

To, co onen rozpad Československa doprovází příchutí polynéku, je vědomí a poznání, jakým způsobem se to děje. V každé ústavě demokratického státu se formuluje názor, že jediným a skutečným hegemonem ve státě je lid. Bylo tomu tak již ve starém Řecku, píše se to v ústavě Spojených států, uvádělo se to i v ústavě masarykovského Československa. Možná, že někdo namítne, že přece o rozpadu Československa budou rozhodovat lidem ve svobodných volbách zvolení poslanci. I to by bylo v pořádku – kdyby.. Kdyby totiž většina zvolených poslanců již *před* volbami řekla, že *po* volbách bude hlasovat pro zánik jednotné, federativní republiky. A to se nestalo.

Ne, nejde o laciné volání po lidovém hlasování, po referendu. Každý soudný člověk ví, že jsou-li dnes v Československu nejhorlivějšími zastánci referenda většinou bývalí a nynější komunisté, že je to průhledná politická demagogie hrající na vlasteneckou strunu mnoha lidí. Jde však o věrohodnost politiků. Možná, že rozdělení republiky bude pro oba národy prospěšné, užitečné, výhodné. Možná... Možná však, že také ne.

Vstupují-li ale do nové etapy dějin národa jeho političtí představitelé porušením politické kultury, která u nás byla již komunisty podupána, pak je něco nedobrého ve státě – českém i slovenském. A právě o onu „politickou kulturu" jde. Budou-li se jí ti, kteří jsou v čele, držet, ji zachovávat, pak rozpad Československa nebude tolik citově bolet. Pak pravděpodobně také většina lidí, Češi i Slováci, kteří dnes mají pocit být „odnikud", budou mít opět pocit být „odněkud".

"POLYGON-REPORTÉR" 3.7/92.

O skautech

Místo časopisu "Junák" bude od ledna 93 vycházet magazín "Skaut-Junák". Roční předplatné činí 168 korun. Kdo z ciziny má zájem o prav.odběr, může poslat bankovku ve výši 10-ti dol. či protihodnotu na adresu: Magazín "Skaut-Junák", Senovážné nám.24, 116 47 Praha 1. Czech Republic. Příp.si napište o ukázk. číslo.--Bilance tří let v českých zemích: na 82.000 členů! Letos v létě bylo už 2.000 táborů s 57.000 účastníky. Největší problém: navrácení ukradeného majetku z let 1950 a 1970.--Ondřej Vanke je tajemníkem chlapeckého kmene a členem náčelnictva Junáka.--29. 11. bylo v Brně poslední společné jednání Českého a Slovenského skautingu. Od 1.ledna jdou samostatně.--Družina bobrů v Počátkách má zásluhu o čistotu města. Vedou je manželé Skokanovi.--Pra-skaut Milot Fanderlik nám sdělil, že příští Lesní školu po něm povede Egon Sucharda z Pardubic, absolvent Gilwellu z r.47.--Nulté číslo "Skauta-Junáka"má článek "Poznal mě a zamával". Týká se Dagmar Skálové, která byla vězněna komunisty 16 let. --M.Hloušek, L.Školoud a M.Fanderlik dali švýc."Tam-tamu" k dispozici dopis Ústřední Radě Junáka v Praze, v kterém vyzvali býv.komunisty a spolupracovníky StB, aby dobrovolně odešli ze skautských řad.

Letošní Lesní školu pražských skautů na Červeném Hrádku u Sedlčan vedl Frank Kašpárek /stojící druhý zleva/. Vyšlo 32 frekventantů ve věku 35-45 let. Nadšení bylo tak velké, že se v říjnu znovu sešli na jeden weekend v Roztokách u Prahy. Zprávu nám poslal Norek /Lad.Fiala/, třetí zprava.

NAŠI V USA

Smrt Martina Hrabíka, 88, byla velkou ztrátou pro krajanský Cleveland.--Ctirad Mašín, syn známého válečného hrdiny, žije v N.Ridgeville, OH a zastává názor, že rehabilitace, pardony a milosti"jsou urážkou všem lidem, kteří opravdu bojovali proti komunizmu". Jeho bratr Josef žije v Santa Barbara, CA; Josefova mladší dcera Sandy zpívá t.č. ve sboru ND v Praze. S paní Bartůňkovou z Toronta navštívila nedávno býv.Mašínův statek v Lošanech u Kolína.--Pokud v Praze nezmění zákon o rehabilitacích, může se stát, že letadla ČSA budou na půdě USA zabavena.--Revue "Respekt" lze objednat na: "Respekt", Box 65111, Washington, DC 20035-5111, příp.volejte 301/229-8643.--"Slovácké noviny" v Uh.Hradišti přinesly 2 fotografie s dr.Jaroslavem Němcem, které jim zapůjčil R.Hykl.--Dr.Jiří Kotyk /Závodu míru 1835, 530 02 Pardubice/ píše studii o prof.Janu Žemlovi. Kdo mu pomůže?--30.ledna 93 se v NY koná schůze Zastupitelstva Rady svob.Československa; svolavatelem je předseda Milan F.Ondruš.--I.Lukeš z Bostonu napsal do "N.Y.Times", že Slovensko je stále ve válečném stavu s USA a s Anglií; Tisovo Slovensko oběma státům vyhlásilo válku..--Velkému zájmu v Brně se těšil Vlad.Kříž ze San Franciska. Jeho kniha "Neobyčejné cesty"se doma dobře prodává.--Amerika vydala v r.1892 známku s Kolumbem, podle obrazu českého malíře V.Brožíka /1851-1901/.--Eva a Jan Svobodovi /1991 Ana Maria Pl., Palm Springs, CA.92264/ vyrábějí talíře s Pražským Jezulátkem.--Švédský rozhlas poslal redaktora za býv.čs.velvyslancem ve Stockholmu, dr.Edvardem Táborským, v souvislosti s programem o hraběnce A.Posse-Brázdové. Dr.Táborský žije v Texasu.--Podle "MF-Dnes" žije v Texasu na 600.000 osob našeho původu, hlavně z Valašska.--Matka am.herce P.Newmana pocházela z Humenného na vých. Slovensku.--30.11.tomu byl rok, co ve Scarsdale, NY zemřel významný čs.diplomat dr.Ján Papánek, rodák z Brezovej p. Bradlom. Byl důsledným zastáncem čs.jednoty. V.Jeřánek nám o něm poslal pěknou časovou studii, kterou vážným zájemcům pošleme. --Líba Drobílková /Kardašovská 670, 198 00 Praha 9/, dříve: Newark, NJ, má menší zdrav.potíže a uvítá psaní od přátel.--Jára Kohout, přes 90, se v Praze znovu oženil! S mladou Marcelou Vrábovou.--Plk.Vlčko odjel za sluncem do St.Petersburgu, FL.--Jiří Tesař ze St.Paul, Minnesota, propaguje doma v přednáškách program"Junior Achievement" /a zdůrazňuje podobnost s Batovými Školami práce/."Reflex"přinesl jeho foto s batovcem P. Kieltym.--Na Floridě zemřeli poúnoroví F.Kraus a Walzel. Prvně jmenovaný byl farářem Čs.církve husitské v Newarku, NJ.

AMERIČTÍ HASIČI U NÁS

V červnu k nám přijela poprvé delegace Bojovníků s ohněm z USA. Organizátorem této akce byl náš Jiří Stanislav, který v roce 1968 odešel z vlasti. Dříve byl a je stále i naším dobrovolným hasičem a také dobrovolným hasičem USA. V delegaci byl pan John Vosser, pan John Hayman a pan Chris Froelich. Americká delegace byla po dobu pobytu v péči pana Ing. Vladimíra Vlčka, náčelníka hasičského Sboru města Ostravy. Každý z členů delegace obdržel na závěr před odletem od České hasičské jednoty diplom a odznak této organizace. Delegace se setkala i s prezidentem Ohnivé minirepubliky. ŽS

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na
GEORGE J. B. DANES
Family Trust Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/